

MARIÁNSKÉ KNĚŽSKÉ HNUTÍ

Ave Maria!

1. ledna 2022 – Bohorodičky Panny Marie

Drazí členové Mariánského kněžského hnutí,

vstoupili jsme do velice mimořádného roku: letošní 8. květen bude jubilejní: bude to 50. výročí zrození Mariánského kněžského hnutí. Tehdy začal Don Stefano Gobbi přijímat od Panny Marie poselství, která byla později, od roku 1973 do roku 1997, zapsána v „Modré knize“ s názvem „*Kněžím, přemilým synům Panny Marie*“. Je to velká příležitost, abychom se vážně zamýšleli nad tím, jak odpovídáme na lásku a výzvy naší Matky.

V roce 2021 jsem mohl cestovat navzdory covidovým opatřením a navštívil jsem večeřadla v některých městech Itálie, Portugalska, Peru, Kolumbie, Bolívie, duchovní cvičení pro kněze v Brazílii a Mexiku a také pro španělsky hovořící kněze ve Střední a Jižní Americe a na Karibských ostrovech. Byl jsem v Hondurasu a Nikaragui a taky v USA i s několika biskupy a kardinály. Večeřadla byla někdy velmi početná, jindy malá, někdy sloužena ve velkých kostelech a jindy v domečku s několika rodinami: večeřadla navenek odlišná, ale stále to byla ta večeřadla, o která nás žádala naše Matka: večeřadla prožívaná společně s jejími přemilými syny kněžími spolu s dalšími jejími syny a dcerami, od laiků až po řeholnice v klauzuře. Znova jsem mohl vidět, jak velice je Panna Maria milována těmi, kteří ji hledají ve večeřadlech, kteří se modlí, zasvěcují se jí, svěřují jí Svatého otce, své biskupy, faráře, rodinné příslušníky a své národy, někdy tolik sužované. Jak velikou cenu mají tyto modlitby maličků! V některých případech souvisela moje návštěva s obnovením veřejných večeřadel, pozastavených téměř na dva roky kvůli covidovým opatřením. Děkujeme Panně Marii, která nám vždy pomáhá znovu začít a neztrácet odvalu navzdory těžkostem. Pokud jde o mne, rád bych přišel do dalších večeřadel a zemí a mnozí mne o to také naléhavě prosili, ale protože jsem farář, nebylo mi dovoleno vzdálit se z farnosti víc než na jeden anebo dva týdny souvisle, a to jen párkrát v roce. Pokud to bude Panna Maria chtít, rozmnoží můj čas, jinak budu moci navštívit jen pár zemí a vždy jen na několik dní, tak jak jsem to dělal dosud. Jí patří rozhodnutí a nám modlitba, abychom dělali jen to, co si od nás přeje Ona.

U příležitosti 50. výročí zrození Mariánského kněžského hnutí se uskuteční Mezinárodní duchovní cvičení pro kněze ve Fatimě od neděle 26. června do soboty 2. července 2022. Současně s duchovními cvičeními pro kněze bude i duchovní obnova pro laiky, od čtvrtka 30. června do neděle 3. července. Takto se budeme moci společně modlit a sloužit mši sv. v Kapli zjevení. Mnozí kněží ze všech kontinentů už požádali, aby se mohli exercicií účastnit. Prosím laiky, aby pozvali své kněze na tato duchovní cvičení, a pokud je to nutné, ať jim pomohou podle svých možností.

Jsem velmi rád, že v mnoha zemích se budou současně konat další duchovní cvičení MKH pro ty, kteří se opravdu nemohou zúčastnit duchovních cvičení ve Fatimě. Nechtě se tedy zúčastní aspoň těchto místních cvičení. Nenechejte si ujít tuto milost stálého večeřadla. Na duchovní cvičení ve Fatimě je potřebné obrátit se výlučně na pověřenou cestovní kancelář *Rusconi Viaggi (Lecco – Italia)*, která pomůže připravit dokumenty potřebné pro příjezd do Portugalska. Na oficiální stránce italského Mariánského kněžského hnutí najdete odkaz pro registraci na duchovní cvičení pro kněze a na obnovu pro laiky (odkaz je na konci tohoto článku).

Regionální a národní večeřadla budou naplánována, jakmile to dovolí okolnosti, avšak pokračujeme dál a rozšiřujeme naše malá místní a rodinná večeřadla. Kde je to možné, ať začnou opět veřejná večeřadla. Viděl jsem mnoho ovoce ve večeřadlech dětí vedených dětmi samotnými a ve večeřadlech mládeže vedených mládeží, jak to Panna Maria žádala. Například 31. 12. 1996 nám říká: „*Žádám od vás modlitbu ustavičnou, pokornou, vytrvalou, plnou důvěry. Proto znovu opakuji svou žádost, abyste všude rozšiřovali večeřadla modlitby a bratrské lásky. Ať se tato večeřadla šíří mezi kněžími, kteří jsou mými přemilými syny, a mezi věřícími. Očekávám obětavou odpověď dětí, abych je bránila a chránila před velkou mravní zvrhlostí, která zamořila celý svět. Žádám mládež, aby se shromažďovala v těchto večeřadlech, abyste dosáhli nových časů, které jsem pro vás připravila. Především se musí v těchto večeřadlech shromažďovat křesťanské rodiny, abych jim pomáhala žít v dokonalé jednotě lásky, stále otevřené daru života: život musí být žádoucí,*

musí se chránit a bránit. “ Nenechme vyznít naprázdno tuto žádost Panny Marie, kterou nás osobně prosila. Je to díky večerádlům, že si získala naše srdce, chrání si nás ve svém Neposkvrněném Srdci a pokračuje ve svém plánu.

Blahořečení P. Nazarena Lanciottiho pokračuje a celá dokumentace je už odevzdána na Kongregaci pro svatořečení. Prosím vás o modlitbu, aby se kauza brzy ukončila.

P. Luca Pescatori

MEDITACE

1. Už 50 let nás Panna Maria naléhavě zve, abychom se zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci a prožívali toto zasvěcení. Prostřednictvím Stefana Gobbiho zopakovala přání z Fatimy: že žít zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci je ta nejlepší cesta, jak v tomto čase být pod její ochranou. Je to ta nejlepší cesta, protože ji vybral sám Pán (jak to později řekla sestra Lucie v Pontevedra).

Víra nám umožňuje chápat události duchovním pohledem, tedy chápat život lidstva nejen v tom smyslu, jak následují události jedna za druhou, ale také jak kráčí Církev k plnosti času, směrem k Ježíšovu návratu ve slávě prostřednictvím událostí, které charakterizují „poslední časy“.

Spiritualita Církve měla vždy jasno ohledně „posledních časů“ díky mnoha svatým. Například v roce 2004 citoval Don Stefano Gobbi sv. Ludvíka Grigniona z Montfortu o vlastnostech apoštolů posledních časů („*O pravé úctě k Panně Marii*“). Panna Maria nám vysvětlila, že „poslední časy“ je právě ta doba, kterou prožíváme. Mluvila o tom v nejméně 76 poselstvích, přičemž se osobně zaměřila na kněze (například 8. 6. 1991 a 8. 12. 1994), když právě je nazvala „apoštolů posledních časů“. Která znamení ukazují na to, že jsme k nim došli?

Katechismus katolické Církve (č. 675) říká, že „*před Kristovým příchodem musí církev projít závěrečnou zkouškou, která oťře se vírou mnoha věřících. Pronásledování, které provází její putování po zemi, odhalí, tajemství nepravosti v podobě náboženského podvodu, přinášejícího lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadnutí od pravdy. Největším náboženským podvodem je antikristův podvod, to je falešné mesiášství, jímž člověk oslavuje sám sebe namísto Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle.*“ (2 Sol 2,4–12,1; Sol 5,2–3,2; Jn 7,1 Jn 2,18.22)

Koncem 19. a začátkem 20. století musela Církev čelit několika vlnám rozličných mylných a zavádějících výkladů církevního učení, které později papež Pius X. prohlásil v roce 1907 za heretické (*encyklika Pascendi Dominici Gregis*). Panna Maria nás už v roce 1830 varovala ve zjeveních v Paříži a darovala nám záračnou medailku s modlitbou „*Ó Maria bez prvotního hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme*“, pokračovala pak v La Salettě, Lurdech a vyvrcholilo to ve Fatimě – „*Proto vás dnes zvu k pozorování velkého světla, jež se z Fatimy rozšířilo v průběhu tohoto století a zesílilo zvláště v současné době.*“ (13. 5. 1994) – přičemž vyzývala k modlitbě, větší věrnosti pokání a svátostem. A konečně, před 50 lety nás výslovně učila poznávat znamení „posledních časů“.

A zde je jedna velmi krásná věc: Panna Maria nazývá poslední časy slovem „*moje časy*“, protože je to hodina, kdy ona bude během zdánlivého vítězství odpadu od víry ještě víc přítomná, aby vedla své děti a chránila je ve svém Neposkvrněném Srdci, aby umožnila zázrak milosti a milosrdenství. „*Rozhodující chvíle jsou velmi blízko. Ještě krátký čas a potom s nimi, svými maličkými dětmi, pošlapu satanovu hlavu i jeho mnohých následovníků a dosáhnu vítězství, které jsem už ohlásila.*“ (3. 8. 1974) Zasvěcení kněží jsou spolu s řeholníky a laiky všichni hříšníci, avšak skrytí v Neposkvrněném Srdci, „*maličci*“ na cestě svatosti, kterou Ona doporučila, a stanou se nástrojem Neposkvrněné pro vítězství a hodinu triumfu jejího Neposkvrněného Srdce.

Z těchto slov tedy chápu, že jediná věc, o kterou nás Panna Maria žádá, je žít své zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci: **prožívat tři závazky MKH** a mít neochvějnou, hrdinnou důvěru v ni: „*Odpovídejte*

stále jediné hrdinnou důvěrou ve mne! Jen tu od vás potřebuji, moje malé děti, abych rozdrtila hlavu svému nepříteli, zatímco on se bude snažit uštknout mou patu tím, že bude činit nástrahy vám, moji přemilí synové!" (8. 7. 1977) V jakých situacích, v jakých těžkostech, které charakterizují „poslední časy“, je třeba mít zvláště dnes **hrdinnou důvěru**? Kromě osobních a rodinných problémů jsou tu také společenské a církevní těžkosti. Například těžkost, kterou měli někteří z nás: svobodně se účastnit Eucharistie (v některých krajích byl umožněn vstup do kostela jen několika málo osobám naráz, na rozdíl od přeplněných divadel, biografů nebo zábavních a obchodních center), anebo těžkosti Církve při obraně práv věřících, aby se svobodně mohli účastnit bohoslužeb.

2. Panna Maria připomíná i další soužení, které se projevuje stále víc: v dnešním světě **zůstat věrným evangelium a katolické nauce**. Jedna část Církve má tendenci (anebo pokušení) „měnit ji“, jako například ti, kteří jsou proti současným vyjádřením Kongregace pro nauku víry o rodině (15. 3. 2021), anebo ti, kteří zpochybňují prvenství Eucharistie jako skutečné oběti Kristovy a nezbytnost být v milosti Boží posvěcující, když Eucharistií přijímáme.

Dokonce se zdá, že v Církvi se chce stále jednoznačnějším a pyšnějším způsobem prosadit myšlenka, která je evangelium cizí, tedy v některých bodech mu protiče a směřuje k tomu, že z šíření víry se vytrácí její smysl: ohlašování spásy. Místa zasažená touto vzpurnou myšlenkou jsou podstatná: Eucharistie, rodina, antropologie, Církev jako cesta, pravda a život. V květnu minulého roku jsme viděli důsledek těchto myšlenek v Evropě: jsou to vzpoury, které jsou jen vrcholem ledovce, který je ještě pod vodou, ale nemůže se dočkat, až vystoupí z vody a změní Církev podle myšlenky, která není podle evangelia. Je třeba mít se na pozoru: proti evangelium je nejen to, co je proti lásce a proti chudobě, ale je to především to, co je proti katolickému učení, z něhož křesťanská láska a jakákoliv jiná ctnost přijímá svůj smysl a hodnotu. První projev lásky spočívá v tom, že pomůžeme bližnímu, aby poznal Boží lásku a žil v milosti Boží posvěcující. Panna Maria nám chce pomoci dát věci na „správné místo“, zatímco „velké soužení“ se naopak snaží věci rozvrátit: vskutku, právě proto, že tyto alternativní myšlenky jsou antievangelní, Matka chce, abychom uvěřili, že jejím prostřednictvím dojdeme konečně k opravdovému životu v Kristu a ke svobodě a že cesta spásy nakonec přežije tyto změny! Je to stejné jako u Jidáše: i on se vzbouřil a chtěl donutit Ježíše, aby šel jinou cestou.

Panna Maria nám tyto věci oznámila velmi jasně: „*Marxistický ateismus všechno nakazí; jako jedovatá mlha pronikne všude a udusí víru v mnoha mých dětech. Bude převracet pravdy obsažené v evangeliu.*“ (9. 11. 1975) „*Tak se kazí pravda bludem. Blud se šíří nejnebezpečnějším způsobem, totiž jako nová a přizpůsobená metoda, jak pravdu pochopit. A končí to podvracením samotných pravd, které jsou základem katolické víry. Tak se kazí pravda bludem. Blud se šíří. Pravdy se nepopírají otevřeně, ale přijímají se dvojsmyslným způsobem, a tak se dochází v nauce k nejvážnějšímu kompromisu s bludem, k jakému kdy došlo. Nakonec se ještě mluví a diskutuje, ale už se nevěří a tma bludu se šíří. Zmatek, který se pokouší zmocnit vlády uvnitř církve a podkopat její pravdy, je prvním znamením, které vám s jistotou ukazuje, že pro ni nastala doba očisty.*“ (28. 1. 1979) a 13. 6. 1989 nám Matka velmi jasně vysvětluje, jak jednají ti, kteří se pokládají za věřící, a dokonce i přijali svěcení, když se pokoušejí „zmodernizovat“ Církev anebo ji změnit podle své libovůle: „*Ospravedlnit hřích a představovat jej ne jako zlo, nýbrž jako hodnotu a dobro. Tak se radí dopouštět se ho jako způsobu uspokojování potřeb vlastní přirozenosti a ničí se tak kořen, z něhož se může zrodit lítost, a prohlašuje se, že vyznávat hřích už není nutné. Zhoubným ovocem této zlořečené rakoviny, rozlezlé v celé církvi, je všude vymizení individuální zpovědi. Duše jsou vedeny k životu ve hříchu, odmítajíce dar Života, věnovaný nám Ježíšem.*“

Církev ustanovená Kristem je jediná: svatá, katolická, apoštolská, jedna, založená na Petrovi. Jako Ježíš, tak i Církev jím založená, tvořící jeho mystické tělo, je pravda, život a cesta. Církev je pravda, neboť jí jediné svěřil Kristus úkol chránit v celistvosti celý poklad víry.

Tito „falešní věřící“ se také „snaží tuto skutečnost zničit falešným ekumenismem, vedoucím k přijetí všech křesťanských církví tvrzením, že každá z nich má část pravdy. Zabývá se plánem založit jednu ekumenickou univerzální církev, vytvořenou splynutím všech křesťanských vyznání, mezi nimi církví katolickou

... snaží se přemnoha podlými způsoby napadat úctu církve ke svátosti Eucharistie. Oceňuje se u ní pouze aspekt Večeře, směřuje k minimalizování její svátostné hodnoty, snaží se popřít skutečnou přítomnost Ježíšovu v konsekrovaných Hostiích. Proto byla postupně potlačena všechna vnější znamení, která jsou ukazateli víry ve skutečnou přítomnost Ježíšovu v Eucharistii, jako pokleknutí, veřejné adorační hodiny, úctyhodný zvyk obklopovat svatostánek světly a květy.“

3. Další velká těžkost, která, jak se zdá, roste stále víc, se týká **rozlišování**. Zdá se, že mnozí laici, řeholníci i kněží jsou dezorientovaní v této době velikého zmatku a nacházejí více jistoty a podpory v nerozvážených proudech aktuálních politických myšlenek, než ve slově Evangelia a v učení Církve. A tak jsou v současných problémech více odrazem jen lidské logiky než „světla světa“ (Mt 5,14). Pokud se nenechají osvětit radostnou zvěstí, budou tápat ve tmě. Namísto toho, aby byli věrnými apoštoly, riskují, že budou apoštoly zmatků, pokud ne dokonce vzpoury. Kdo chce být věrným a všemi silami chce prožívat zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, trpí také kvůli těmto tlakům, které jsou stále silnější, pronikavější a zákeřnější.

Někdy dojde i ke ztrátě odvahy, ale Panna Maria nechce, abychom se nechali zmást sklíčeností: „*Nechť vás nezarmoutí hodina, kterou právě prožívá lidstvo jako nové Getsemany; neztrácejte odvahu, když vidíte, že zlo nabývá dnes ve světě vrch; neděste se satana, který dosahuje vrcholu svého ďábelského panství.*“ (11. 4. 1993) „*Mějte důvěru k vaší nebeské Mamince, která je vám vždy nablízku, aby byla pomocí a posilou vašeho kněžství. Vidím vaše nespočetné těžkosti; slyším všechna vaše volání; jsem nablízku, abych vás posilovala ve vaší osamělosti; dávám vám útěchu uprostřed tolikerych trpkostí. Nemějte pocit osamělosti. I když pole apoštolátu je tak často vyprahlé a nesnadné; i když okolí, které vás obklopuje, vám klade překážky ve vaší kněžské službě; i když se tak často zdá, že tíže lidské slabosti vás drtí, neztrácejte nikdy odvahu! Jsem stále při vás, jako dobrá a vnímavá Maminka vás podpírám, vedu vás, těším vás, dodávám vám odvahy, sbírám vaše slzy jako drahocenné perly a uchovávám každou vaši námahu ve svém Neposkvrněném Srdci.*“ (21. 10. 1993) „*Postarám se vám o dar Ducha Svatého, jenž na vás sestoupí a posílí vás ve vaší kněžské službě a učiní z vás apoštoly druhé evangelizace. Na skále apoštolské víry ať je založeno vaše kázání, abyste se stali odvážnými svědky víry v dnešní době velkého odpadu. Nevzrušujte se, když vidíte, jak se dnes bludy veřejně učí, rozšiřují a následují. Nikdy neztrácejte odvahu. Buďte věrnými služebníky Kristova evangelia a hlásejte všechny pravdy katolické víry, a tak budete rozžatým světlem na svícnu, ohnivými pochodněmi umístěnými na horách pro osvětlení této doby velkého temna.*“ (22. 2. 1994) „*Mou úlohou je omýt vás od vši poskvrny, potěšit vás v každé bolesti, dodat důvěry ve vaší velké malomyslnosti a posílit naději ve vaší opuštěnosti. Pomáhám vám být ve světě, ale nebýt ze světa; protože chci, abyste patřili vždycky a všichni jedině Ježíšovi, mému Synu.*“ (31. 12. 1995) „*Jak obtížné je žít právě v těchto dnech! Je to závěrečné období očišťování a velkého soužení. Neboť celé lidstvo je posedlé duchy zla a do mé církve pronikl divoký víchr bludů, rozdělení, nevěry a odpadlictví. Vy musíte vydržet bolestnou tíhu této situace. Jste povoláni, abyste nesli kříž v celé církvi. Proto je vám určeno, abyste zakoušeli jako nikdy dříve sladkou posilu mé mateřské něžnosti; v mé náruči naleznete něhu a útěchu. A proto vám ukládám, abyste se uchýlili navždy do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.*“ (27. 6. 1996)

Církev prožívá čas Ježíšova umučení, avšak životem v Neposkvrněném Srdci Panny Marie může být plodná, může žít mateřským životem pro celé lidstvo, které se bude na ni dívat, když se vrátí k vyzařování světla nejen ve své nauce, ale i v životě svých dětí.

Hle, proč nás Panna Maria prosí, abychom se modlili ve večeradlech, abychom je rozšiřovali, neboť jen tak se naučíme žít své zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci: „*Proto vám doporučuji, abyste se často shromažďovali ve vašich večeradlech, abyste mi věnovali velkou sílu modlitby, se kterou mohu zařadit u svého Syna Ježíše, aby pro vás mohl od Otce rychle dosáhnout daru nových a druhých Letnic pro církev a pro celé lidstvo.*“ (26. 5. 1985) „*Jestliže své zasvěcení žijete, váš život bude skutečně proměněn: naučím vás svému způsobu vidění, cítění, modlitby a lásky. Dám vám svého Ducha a učiním vás stále menšími, prostšími a pokornějšími. Naučím vás důvěřovat jen a jedině Bohu. Čím více bude přibývat pochybností a popírání, tím více budete v NĚm nalézat jistotu a budete o tom vydávat svědectví.*“ (9. 11. 1975)

Občas bychom se měli zeptat sami sebe: Šíříme zbožně večeřadla jen proto, že se nám líbí, co řekla Panna Maria Stefanu Gobbimu, anebo proto, že chápeme, že Ona nás povolala pro tuto dobu? Večeřadla se zasvěcením se jejímu Neposkvrněnému Srdci, o něž nás Panna Mária prosí, **nejsou jen prostá pobožnost, ale jsou povoláním**, povoláním žít v Církvi v tomto čase s Ní a jako Ona, protože Ona chce působit naším prostřednictvím.

4. Jak tedy prožít 50. narozeniny Mariánského kněžského hnutí? Vyprošujme si především milost **objevit znovu dar zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie**. „*Před mnoha lety jsem vtiskla svůj obraz na plášť svého malého Juana Diega, jemuž jsem se zjevila; dnes chci svůj obraz vtisknout do srdce a života každého z vás. Tak jste poznačeni mou pečeti lásky, která vás odlišuje od těch, kteří se nechali svést bestii a nosí její rouhavé číslo. Drak a bestie nezmohou nic proti těm, kdo jsou poznačeni mou pečeti.*“ (12. 11. 1981) Kolikrát nás drak zasahuje tisícerými způsoby utrpení, avšak pozemské utrpení není tím největším problémem: jeho hlavním cílem je, aby se věřící naučili žít bez Boha a myslet si, že jsou i tak dobří věřící. Toto je jeho největší zákeřnost, které budou ti, kdo jsou poznačeni pečeti Panny Marie a zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci, čelit s láskou a zvítězí, i za cenu těžkého a bolestného svědectví.

Jeden příklad zákeřnosti za všechny: v době nouzového stavu se zdá, že každá činnost i myšlenka musí být zaměřena na fyzické zdraví, přičemž duchovní zdraví se dostává na druhou kolej a svátostný život se tomu přizpůsobuje. Občas se dokonce zdá, že i v církevních kruzích existuje shovívavost vůči těm, kteří vyučují myšlenky proti evangeliu, a naproti tomu je zde tvrdost vůči těm věrným laikům a kněžím, kteří by se například chtěli nechat léčit léčbou považovanou světovými zdravotnickými organizacemi za „neoficiální“, i když je to třeba léčba účinná a ceněná u mnohých národů. Tyto osoby věrné evangeliu jsou pak považovány za nebezpečné, na rozdíl od těch, kteří způsobují duchovní škodu tím, že učí antievangelium, což může člověka dovést až k věčnému zavržení. Některým novým lidským pravidlům byly dány morální hodnoty, přičemž se relativizuje, až anulují morální závažnost některých evangelních pravd. O takovém nebezpečí řekl Ježíš: „*Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou jen lidskými ustanoveními. Opustili jste Boží přikázání a držíte se lidských nařízení.*“ (Mk 7,7–8) Je mnoho zmatku okolo nás! Když si opět přečteme Katechismus katolické církve (č. 675), zdá se, že tento antikristovský rozměr se vynořuje právě v tom, co se děje v těchto „posledních časech“.

Panna Maria k nám hovořila mnoho roků, aby nás naučila uvažovat: především, že současná krize není zdravotnická, ale morální. Pokud je krize zdravotnická závažná, tak ta morální je ještě větší. Panna Maria se nikdy nevměšovala do tohoto konkrétního druhu problému, ale stále opakovaně se silou a láskou volala k zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému Srdci a k návratu k Bohu. Epidemie není jediným druhem velkého soužení, ale je to ničivá krize víry, která dovolí velkému drakovi svrhnout na zem třetinu hvězd z nebe, tedy kněží, kteří nechají temnotě napospas věřící, Církev i svět. Ze sociálních krizí se bez návratu k Bohu nevyjde. Dejme si pozor a nenechme se zmást! To, co velice potřebujeme, je duchovní chápání rozměru života a problémů, kterým čelíme. Panna Maria nám to stále připomíná. Proto dala vzniknout Mariánskému kněžskému hnutí a prosí nás, abychom si učinili útočiště v jejím Neposkvrněném Srdci a byli tak její mateřskou pomocí pro Církev v těchto „posledních časech“, její vělou přítomností a útěchou ve zkoušce.

U příležitosti 50. výročí vzniku Mariánského kněžského hnutí se soustředíme na **každodenní láskyplné prožívání našeho zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci**, v jednotě života s Ní a v prosbě o dar Ducha Svatého, abychom byli věrní evangeliu a nauce Církve. Abychom obětovali současné veliké soužení za ty, kteří dosud nepoznali Boží lásku, abychom bránili projevům vzpoury a odpadu, které už vyšly na světlo, i těch, které jsou ještě skryté, a abychom byli v Církvi tím, co od nás Panna Maria žádá. A učme se jí stále děkovat, protože jsme byli povoláni, i když jsme nehodní, abychom byli jejími spolupracovníky: „*Mám s vámi veliký plán: všichni mi odpovězte velkodušně!*“ (12. 11. 1981)

P. Luca Pescatori

Informace pro duchovní cvičení ve FATIMĚ:

<https://rusconiviaggi.com/it/destinations/movimento-sacerdotale-mariano-a-fatima-2022/>

Fatima je pád falešných bohů!

Homilie Dona Stefana Gobbio v Kapli zjevení ve Fatimě 25. října 2010

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Řekněme všichni: *Díky, Ježíši, že jsi nám dal svou Matičku!*

Dnes je den díků.

Díky, Ježíšova Matičko, že ses zjevila zde ve Fatimě!

Končím dnes cestu, kterou jsem začal 7. září a která mě zavedla do Švýcarska, do celého Německa, do celé Francie, do Španělska, do Portugalska, abych uspořádal večeradla Mariánského kněžského hnutí. Ale přicházím sem také po čtyřech letech. V těchto čtyřech letech jsem prošel Ameriku, Evropu, Afriku a Asii a všude jsem viděl tvé mateřské působení.

Zdálo se mi, že pronikám do tvého tajemství, že chápu poslání, které ti svěřila Nejsvětější Trojice, Madono Fatimská, Ženo oděná sluncem.

Tvým posláním je zápasit a zvítězit nad Drakem. Tohoto Draka, který svedl lidstvo k pýše, ty porazíš pokorou. A tak zatímco on si vytvořil šik těch největších, ty sis utvořila šik maličkých. Vytvořila sis šik nikoliv z těch nejsilnějších, ale z nejslabších; nikoliv z těch nejbohatších, ale z nejchudších; nikoliv z největších, ale z maličkých; ze svých dětí sis vytvořila šik ve všech částech světa.

A proč? Abyš potřela a porazila Draka. A jak ho porazíš? Vítězství Draka spočívá v tom, že vzdálil lidstvo od Boha, že postavil modly, kterým se všichni klanějí místo Bohu. Proto tvé poslání dnes, Madono Fatimská, je toto: povalit tyto falešné bohy, zničit je!

Fatima je pád falešných bohů!

Papež Benedikt XVI. v meditaci, kterou pronesl letos 11. října během zvláštního shromáždění biskupů Středního východu, řekl, že jsou dnes tři modly, které musí padnout.

- **První modla jsou peníze.** Papež se zmiňuje o anonymních kapitálech, které zotročují člověka a ničí ho.
- **Druhá modla je pýcha,** která šířením mnoha falešných ideologií ničí pravdu.
- **Třetí modla je nečistota,** která drogami a hříchem chlípnosti svádí mnohé národy země.

Fatimou musí tyto modly padnout!

Fatimská Madona má tento úkol: Zničit tyto falešné bohy a přivést všechny lidi k tomu, aby milovali jediného pravého Boha, sloužili mu a oslavovali ho: Nejsvětější Trojici Otce, Syna a Ducha Svatého. Chce přivést všechny k tomu, aby klaněním oslavovali jednorozeného Božího Syna, který se vtělil v jejím panenském lůně působením Ducha Svatého: **Ježíše Krista, který zemřel na kříži pro naši spásu.** Ukřížovaný Ježíš je jediný Spasitel a Vykupitel. Žádný jiný neexistuje! I pro tuto zvrácenou generaci je zdrojem spásy jedině ukřížovaný Ježíš! On vstal z mrtvých, protože je Bůh.

Fatimská Madona má za úkol zničit tyto falešné bohy: peníze, pýchu, nečistotu. A zničením těchto falešných bohů chce všechny přivést k jedinému pravému Bohu, Ježíši Kristu, pravému člověku a pravému Bohu,

našemu Vykupiteli, který nám ukázal cestu ke spáse v boji proti hříchu, v tom, jak kráčet cestou zachování Božích přikázání, v praktikování křesťanských ctností, po cestě svatosti, světla, plné oslavy Boha.

Díky, Madono Fatimská. Zboř navždy tyto falešné bohy.

Osvobod lidstvo z tohoto otroctví. Přiveď je k úctě k pravému Bohu, aby tvého Syna také dnes všichni milovali, sloužili mu a oslavovali ho!

Drak vztyčil falešné modly také v Církvi, aby ji zničil.

• **První modla**, kterou tvoří *racionalismus* a *relativismus*, usiluje o zničení víry v Církvi.

V Druhém listě svatého Petra nacházím napsáno: *Přijdou mezi vás falešní učitelé, kteří vás budou základně učit zhoubným bludařským učením a postaví se proti svému Bohu, který je spasil. Mnozí je budou následovat a budou žít nemravným životem. Kvůli nim se bude pohrdat křesťanskou vírou.* (srov. 2 Petr 2,1–2) To je důvod, proč se šíří v Církvi ztráta víry skrze falešné učitele, kteří vyučují, ale vyučují špatně. Učí zlu, protože šíří bludy, proto jsou to lžiučitelé. Jak rozeznáme dobré a špatné učitele? Jestliže učitelé šíří pravdu katolické víry, jsou pokorní, poslušní Učitelského úřadu Církve, jsou tedy dobří. Ale jsou-li pyšní, šíří bludy, neposlouchají Učitelský úřad, proto jsou falešní! A my dnes musíme umět rozlišovat. Madona chce mít děti inteligentní, nikoliv hloupé. Musíme umět rozlišovat: jít za dobrými, abychom setrvali ve víře; nenaslouchat špatným, abychom neupadli do bludu a neztratili víru.

Jak velice je dnes, ó Matko, Církev zraňována těmito falešným učiteli! Uděl jim dar božské moudrosti! Ty jsi Stolice moudrosti, zažehni v nich zář božské pravdy, aby se v pokoře vrátili a věřili a učili pravou víru. Posilni tak víru v dnešní Církvi, zraňované stále více rozšířenou nedostatečností víry.

• **Druhá modla**: *rozdělení* způsobené vzpourou proti papeži.

Zde ve Fatimě měla Hyacinta vidění: Viděla Svatého otce, který na kolenou plakal, zatímco zvenčí házeli proti němu kameny. Co jsou tyto kameny, ne-li kritiky, vzpoury, opozice vytvářené dnes uvnitř Církve proti papeži?

A proto tě prosím, Maminko, zboř tuto tak falešnou a nebezpečnou modlu.

Klečím zde před tebou a obracím se ke svým otcům biskupům a žádám je: Nešlapejte po Ježíšově Krvi! Buďte vždy zajedno s papežem!

Moji bratři kněží, buďte vždy zajedno s biskupy a s papežem!

Moji drazí věřící, buďte vždy zajedno s vašimi kněžími, neopouštějte je a buďte vždy zajedno s biskupy a s papežem!

Pak rozkvete v Církvi jednota: obnovená, posvěcená a osvětlená z tvého Neposkvrněného Srdce, ó Matko Církve.

Zde ve Fatimě jsi mě roku 1972 povolala k tomuto dílu a svěřila jsi mi úkol, abych pozval všechny kněze, aby se zasvětili tvému Neposkvrněnému Srdci. Naplňoval jsem toto poslání v těchto letech, uskutečnil jsem 1500 letů a mnoho cest autem a vlakem. Prošel jsem vícekrát pět kontinentů, abych zasvětil tvému Neposkvrněnému Srdci své bratry kněze. Větší část z nich je již v nebi a mnozí jsou ještě zde na zemi.

Ale tento rok se stala zvláštní událost: 12. května zde v Cova da Iria před tebou zasvětil Svatý otec Benedikt XVI. tvému Neposkvrněnému Srdci všechny kněze světa.

Nuže, tímto zasvěcením jako by má cesta byla skončena. Snad ano, jedna část... cesta k vykonání zasvěcení.

Dnes je třeba začít novou cestu, ještě důležitější: **žít toto zasvěcení.**

Jestliže žijeme zasvěcení, náš život se přetváří tvou mateřskou láskou a sami se stáváme paprsky tvé lásky, které se šíří stále více do všech částí světa. Jsme osvícováni, posvěcováni, přetvářeni Láskou. Protože, koneckonců, co je to, triumf tvého Neposkvrněného Srdce, ne-li neposkvrněný triumf Srdce? Ne-li neposkvrněný triumf Lásky? Nyní tedy chápu, proč triumf tvého Neposkvrněného Srdce splývá s triumfem Ježíšovy Milosrdné Lásky. S triumfem Milosrdné Lásky sestupuje Boží Milosrdenství jako rosa na toto vyprahlé lidstvo, které bude obnoveno v lásce a láskou, která začne být novou civilizací. Civilizací lásky!

Dej nám, ať žijeme toto zasvěcení, ó Neposkvrněné Srdce Mariino! Ozař nás světlými paprsky své mateřské lásky!

Ó Madono Fatimská, hledíme k tobě, Ženo oděná sluncem, abychom se s tebou dívali k nebi a pochopili tak, že velký den Páně je blízko, že se musíme připravit na návrat tvého Syna ve slávě, na radostné Slunce Spravedlnosti, které vytvoří nové nebe a novou zemi.

Ty, Fatimo, jsi počátkem těchto nových časů!

Drahá Madono Fatimská, odjíždím. Nevím, zda se kdy budu moci vrátit. Proto, i když budu daleko, můj život je zde! Protože ty jsi vzala a přetvořila můj život. Nuže, také já, s nostalgií, s jakou ti to říkají sta a tisíce poutníků, ti řeknu: „*Adeus! Fatima, adeus!*“

Fatima, adeus!, ale jsem stále s tebou. Poslední *adeus* řeknu v posledním okamžiku svého života, protože až do posledního okamžiku mého života jsi Ty, Fatimská Madono, moje Láska, moje Světlo, moje Pomoc, moje Síla, moje Naděje a především moje Sláva.

Pochválen buď Ježíš Kristus.

Tato homilie byla zapsána podle zvukového záznamu a autorizována autorem.